

Een jongen met een rafelrandje

- Ronnie
(40)

Hoe ben je in de beveiligingsbranche terechtgekomen?

‘Dat is terug te leiden naar mijn bijbaan bij van der Valk op de Pier in Scheveningen. Daar werkte een beveiligger, waar ik van onder de indruk was. Hij straalde veiligheid en gastvrijheid uit, hij was een groot voorbeeld voor mij. En veiligheid was voor mij een belangrijk item, want ik groeide op in een onveilige thuissituatie waar veel ruzie en agressie was en verschillende hulpverleners bij ons over de vloer kwamen. Uiteindelijk leidde het tot een vechtscheiding en ouders die beiden het leven niet meer zagen zitten. Ik was toen twaalf jaar oud.’

Juf Mirjam

‘Op de basisschool was er een juf die zich om mij bekommerde. Zo af en toe gingen we iets leuks doen, samen lunchen bijvoorbeeld en ze nam mij mee naar de handbal, waar zij speelde. Ik mocht er pupil van de week zijn. Ik ging zelf ook op handbal en heb het een tijdje op hoog niveau gespeeld. Juf Mirjam en ik spreken elkaar nog steeds. Zij zag mij als persoon en bood ontspanning. Ze was een vertrouwd persoon naast de kinderbescherming en andere instanties die zich met ons gezin bemoeiden. Ik was een jongen met een rafelrandje en makkelijk beïnvloedbaar. Op de middelbare school deed ik mee met anderen en ging om met de verkeerde vrienden.’

Interview en foto: Joyce de Haan

Harde werker

‘Wat mijn redding is geweest is dat ik een harde werker ben, altijd zo geweest. Ik zorgde dat ik op tijd op het werk was en vond werken leuk. Op mijn vijftiende ben ik helemaal gestopt met school en ben fulltime gaan werken. Dat was niet zomaar geregeld, maar ik hield vol. Ik had denk ik onbewust het gevoel dat het daar beter voor me was, daar deed ik niet de verkeerde dingen en kwam ik in aanraking met andere mensen. Na drie jaar ging ik toch weer naar school en deed een MBO opleiding, maar dat was geen succes, ik was deze setting ontgroeid.’

Goede babbel

‘Op een dag liep ik langs uitzendbureau Randstad aan de Oude Haagweg en werd mijn blik getrokken naar een advertentie in het raam: ‘beveiligers gezocht’. Ik ben naar binnen gestapt en kort daarna met de opleiding gestart. Bij de verdeling van de stages werd gevraagd wie zin had in de zwaarste, risicovolle stage, ik stak gelijk mijn vinger op. Het werd het UWV in Den Haag. Ik kwam daar met twee grote en brede beveiligers te werken, ik heb veel van ze geleerd. Van mijn lengte moest ik het niet hebben, maar ik had wel een goede babbel en maakte makkelijk contact. Ik luisterde naar het verhaal van de mensen tegenover mij en zag ook hun belang. Daardoor kon ik ook voor hen in mijn rol als beveiligers van betekenis zijn. Ik voelde me er als een vis in het water.’

ZZPer

‘Na jaren in loondienst gewerkt te hebben heb ik ontslag genomen. Ik was er klaar mee dat ik zwaar onderbetaald werd. Iedereen in mijn omgeving verklaarde mij voor gek, ze vonden het onverantwoordelijk en een slechte timing, juist op het moment dat ik zelf vader werd. Maar ik had een doel voor ogen. Ik had in mijn werk bij het UWV gezien dat je vanuit een uitkering hulp kon krijgen bij het ondernemerschap. Ik heb filmpjes op YouTube bekeken hoe je je kon inschrijven bij de KvK en ben gestart. Wat begon als een eenmansbedrijf is in zes jaar tijd uitgegroeid tot een bedrijf waar nu meerdere mensen bij werken. De opdrachten zijn divers, variërend van zakelijke evenementen tot opdrachten in de zorgsector. Ook in dit werk, net zoals bij Jong Perspectief, gaat het om de goeie match. De kernwaarden moeten matchen, past de opdrachtgever bij waar je voor staat. Ik ben nu ook in gesprek met de Binnenbaan om mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in te kunnen zetten.’

Dat klinkt als een druk leven; een eigen bedrijf, een gezin, en ook nog tijd voor vrijwilligerswerk. Hoe ben je er zo toe gekomen om maatje te worden?

‘In coronatijd werkte ik voor een crisisteam van de overheid en raakte ik in gesprek over mijn leven en loopbaan. De boodschap die de persoon mij meegaf was: ‘investeer in jezelf, haal eruit wat erin zit.’ Ik ben toen een coachingstraject gaan volgen en besepte dat ik ook van betekenis kan zijn voor een ander, dat ik een ander iets te bieden heb. Daar kwam het verlangen om iets terug te doen voor een ander. Dat begon met een donatie aan de voedselbank, het planten van een boom en vervolgens heb ik mij aangemeld via Zoetermeer voor Elkaar bij enkele organisaties die mij aanspraken, waaronder Jong Perspectief. Jong Perspectief reageerde als eerste!’

Vertrouwen

'Ik ben nu maatje van twee jongeren. En ik merk, net zoals in mijn werk, dat je het verschil kunt maken in het menselijk contact. Juist de doelgroep jongeren spreekt mij aan. Jongeren hebben nog een heel leven voor zich: de voorruit is bij wijze van spreken groter dan de achteruitkijk-spiegel. Ze kunnen nog veranderen. Het was niet de bedoeling om twee jongeren te begeleiden, maar het kwam zo op mijn pad. En dat vraagt ook maatwerk, de ene jongen vraagt iets anders dan de ander. Wat bij beiden belangrijk is, is dat je tijd en aandacht hebt en een luisterend oor. We doen actieve uitjes zoals Jump XL of gaan naar de kermis, dat doe ik om het ijs te breken, maar wat ik vooral van belang vind is praten met elkaar. Het vrijwilligerswerk geeft mij voldoening en energie. Ik weet niet wat eruit komt en wat het voor effect heeft, maar met wat ik te bieden heb, geef ik de jongere en bouw ik een relatie op. De laatste keer dat ik met mijn maatje afsprak kwam er opeens zoveel uit, dan merk je dat het vertrouwen er is.'